NÕIDUSE KÜTKES

MUINASJUTT KOLMES VAATUSES

1923
TAAVET MUTSU KIRJASTUS

NÕIDUSE KÜTKES

MUINASJUTT
KOLMES VAATUSES

1923
TAAVET MUTSU KIRJASTUS

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisuse trükikoda. Pikk tänav 2

NÔIDUSE KÜTKES.

Muinasjutt kolmes vaatuses.

OSALISED:

Abidai, kuningas.
Kleopatra, kuninganna.
Friida, kuninga tütar.
Saaga, kuninganna tütar.
Ingo, Päikesesaare prints.
Toomas Tasuja, röövel.
Doora, ta tütar.
Sinikas, karjatüdruk.
Must-Truude, nõiamoor.
Rasmus, nõiavaar.
Herbus, Võlumäe haldjas.
Tondivaar.
Kuusetar,
Kasetar,
Haavatar, } metsapiigad.
Toometar,
Pihlatar,
Rahvas.

Esimene vaatus.

(Näitelava: Toomas Tasuja tuba. Paremal pool suur tulease. Tagapool uks. Pahemal pool aken, mille all laud. Põrandal vokk ja suur villakorv. Laiad pingid igalpool seina

ääres. Ukseseinal suur seinakapp, mille kõrval suur mõõk ja püss. Laual põleb küünal. — On hiline õhtu; eesriide tõustes on tuba tühi).

Sinikas: (Tuleb paljajalu, läbimärg, kott seljas. Vaatab ringi). Siin pole mitte kedagi! — Huh, küll aga õues on külm ja pime! Tuul raputab puid, ja vihma voolab nagu pangest. Loojale tänu, et siit nägin tule tuikavat, muidu ma poleks mitte kuhugi mõistnud minna! Oleksin tõesti surnuks külmetanud. Perenaine ajas mind kadunud lammast otsima; nüüd olen juba mitu tundi metsas ringi hulkunud, aga ma pole tast mitte vilksugi näinud. Oi, mis asi siis aitab, kui ma seda ei leiagi! Küllap ta vist Toomas Tasuja saagiks on langenud. Huu, sääl on suur mõõk ja püss! Hoidku taevas, et see selle hirmsa röövli Toomas Tasuja maja ei oleks! Siin on nii kole. Mis minust küll saab? (Vaatab aknast välja). Ikka valab vihma, ja öökullid huikavad männikus. (Kuulukse kolinat). -- Keegi tuleb.

Kuhu ma lähen? (Vaatab hädaga ümber). Poen ahjule! (Ronib ahju pääle).

Doora: (Tuleb märjalt. Tal on kirjud, kõiksugu lintidega ehitud riided ja juustes lai punane pael). Uh, küll on aga maru! Ei tea, kus isa nii kaua viibib? Aeg juba üsna hiline. — Tuul ulub seina taga ja sadu peksab vastu akent. Ega täna küll isal saaki loota ole, — seesuguse ilmaga küll sääraseid inimesi ei liigu, keda maksaks röövida. (Istub ketrama). Väljas nägin, nagu oleks keegi sees liikunud, aga see oli vist eksitus. (Kuulub koputust). — Keegi koputab! See on küll isa! (Läheb ust avama).

Ingo: (Astub sisse. Ta on kaunis, sihvaka kehaga noormees. Tal on mõõk vööl ja punane, kullaga kirjatud mantel õlal. Kummardub). Tere õhtust!

Doora: Tere, jumaline! Tulge tahapoole. Istuge meile kah!

Ingo: Tänan! (Istub). Milline

hirmus maru! Jumal tänatud, et ulu alla sain!

D o o r a: Kust kaugelt võõras on?

I n g o: Ma olen Päikesesaare prints Ingo. Olen kosjareisil. Kuulsin, et selle riigi kuningal on armas ja kaunis tütar Friida.

D o o r a: Olen kuulnud, et kuninganna tütar Saaga olevat ka väga ilus.

I n g o: Ent tal on kuri süda. Ma ei taha teda. — Olin minemas Friidat kosima, aga eksisin metsa. — Kas oled siit rahva lapsi?

D o o r a: Elan siin isaga. Olen Doora, kuulsa röövmõrtsuka Toomas Tasuja tütar.

I n g o: (Endamisi). Suur Jumal, ma olen röövli asundusse juhtunud! Aga mul on ju mõõk!

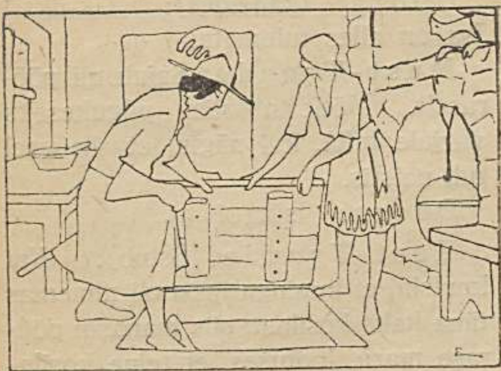
D o o r a: Isa võib iga silmapilk koju tulla. Te peate keldrisse peitu minema, kui oma elu tahate päästa.

I n g o: Mina peitu! Noo, mina oskan ka võidelda! Mul on mõõk kaasas.

D o o r a: Oi, te ei tunne mu isa.

Kui ta koju tuleb ja teie veel siin olete, ega teil siis hääd loota ole. Ma palun, minge keldrisse, enne kui see hilja ei ole. (Avab keldriluugi; kuulukse kolinat). Ruttu, ruttu!

Ingo: (Minnes). Eks ma siis lähe, kui nii tahate.

Doora (sulgedes luugi): Kui isa magab, siis lasen teid välja. (Tõstab voki luugi kohale. Ketrab ja ümiseb laulu. — Sääl kuulub kanget kolinat. Korstna kaudu laskub koldesse Must-Truude, inetu nõiamoor, kel on kookus lõug ja sasis pää. Tal on ahjuluud käes).

Doora (üles hüpates): Huh,

kuidas mind kohutasite, Must-Truude!

Must-Truude: Lendasin ahjuluual teie maja katusele ja kui märkasin, et tuld koldes ei olnud, siis võtsin nõuks tulla kõige otsemat teed. — Kas oled üksi, Doora?

Doora (kaheldes): Ük-üksi! Isa on alles tulemata.

Must-Truude: Sajab nii pööraselt. Mõtlesin siia pilgukeseks varjule tulla, kui nägin, et siit veel tuli paistis.

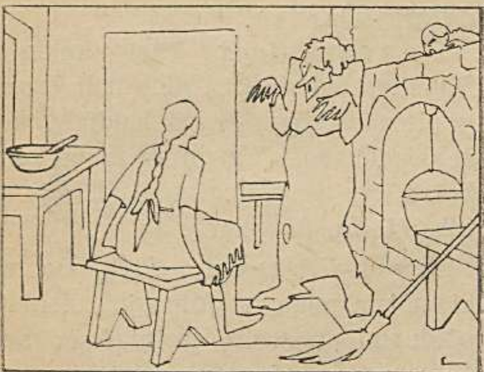
Doora: Istuge!

Must-Truude (istub): Kui kuulsin, et kuninga lossi oli minemas täna kaks kosilast, siis manasin pöörase maru, lootuses, et teine kosilane, nimega Päikesesaare prints Ingo, siia metsa eksiks. Ta on neis paigus üsna võõras. Pöörsin õieti sisse kuulama, kas ei ole tulnud siia kedagi eksinud inimest.

Doora (endamisi): Oh ma õnnetu! Mis nüüd pean tegema? Kas tohin salata, et Päikesesaare Ingo-prints meie keldris on? Kui

Must-Truude selle saladuse jälgile saab, siis ta käänab mu kaela kahekorra. Ma pean ta üles andma.

M u s t - T r u u d e: Mis sa sääl pobised nina alla, Doora? Kuuled sa, kas on tulnud siia kedagi eksinud inimest?

D o o r a: (Endamisi. Mina annan ta üles. Tal on ju mõõk kaasas. Valjusti.) — Jah, ikka siia tuli põrmu aja eest üks prints. Ütles enese olevat kaunilt Päikesesaarelt.

M u s t - T r u u d e (kargab püsti): Mis ma kuulen! Kas on tõesti tulnud siia Päikesesaare

prints?! Kus ta on? Kas lasid ta minna? Kuuled sa?

Doora: Ega te talle midagi paha tee? Mis te tast tahate?

Must-Truude: Mina olen kuninganna asjal. Ma pean Ingo-printsi kinni pidama, et Herbus, Võlumäe vana haldjas, jõuaks ta mõrsja Friida ära viia.

Doora: (Lööb käsi kokku). Mis ma kuulen? Ei Friida küll kunagi ole nõus hirmsale mäehaldjale naiseks minema. Ta on inetu ja kole kui peletis ja päälegi veel üle kolme tuhande aasta vana.

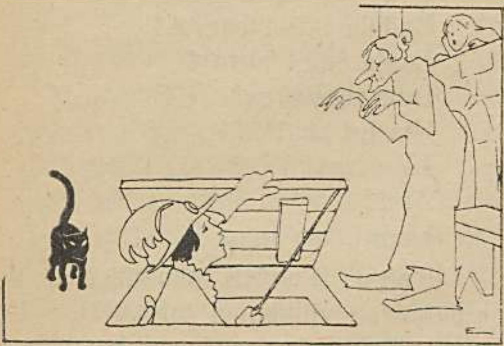
Must-Truude: Sina, Doora, ei mõista midagi. Mina ju olen ta nõidunud nooreks printsiks. Sel silmapilgul, kui mõni printsess on nõus talle naiseks tulema, muutub ta jälle vanaks haldjaks. Nõidus ei või kauem kesta. — Aga kus Ingo on?

Doora: Keldris. Küll ta sääl paigal seisab.

Must-Truude: Sina kullanupp! Kuidas sul pähe tuli ta keldrisse kinni panna?

Doora: Isa eest peitu. — Ärge aga printsile midagi paha tehke, pidage meeles!

Must-Truude: Pean minema kuningannale sõna viima, et Ingoprints on lõksus. Aga kui jätan ta

inimeseks, siis ta võib veel käest ära joosta.

Doora: Ärge võluge teda, pai Must-Truude! Ei ta pääse jooksu ühtigi, vannun teile.

Must-Truude: Tule ära säält keldriluugilt oma vokiga, ma tahan teda näha saada.

Doora (valjusti): Ei tule!

Must-Truude: Kui sa hääga

mu sõna ei kuule, siis nõiun su mustaks kassiks.

D o o r a: Aga mitte ei tule! Ärge te arvake!

M u s t - T r u u d e (sülgab kolm korda koldesse, tõstab käed Doora pääle ja loeb manamise):

Bedula iidiot baaros!
Edula idiot aaros!
Dula diot aros!
Ula iot ros!
La ot os!
Ats!
Doora, ole must kass!

D o o r a: (Langeb manamise aegu kiljatades villakorvi taha. Pea ilmub villakorvi must kass, kes haledasti näugub).

M u s t - T r u u d e: (Tõstab voki keldriluugilt ja avab luugi). Näe, sääl see Ingo-prints ongi! Ta on kaunis kui päevalill! Küllap kuninganna tütar, Saaga-printsess, sust toreda mehe saab.

I n g o: (Keldris) Ma ei taha Saagat. Olen kuulnud, et ta on näost küll ilus vaadata, aga tal on

jõle süda. Kuningatütar Friida on hää ja armas! Ma ei ole teda küll ilmaski näinud, aga tunnen oma südames, et teda armastan.

Must-Truude: (Naerab ilgelt). Ha-ha-ha, mis ma kõik ei kuule! Aga mis siis saab, kui Võlumäe haldjas tuleb ja viib ta ära, ja sa ei või parata midagi!

Ingo: Sina ilge nõiamoor! Olen keldrisse kõik kuulnud, mis sa sääl rääkisid. Korista oma kondid jalamaid ja lase mind minna. (Endamisi). Aga kui Friida arvab printsiks moondatud Herbus-haldja minuks ja läheb temale, enne kui siit välja pääsen!

Must-Truude: Või nõnda sa kõneled minuga, sina vemmal. Ma võin su jalamaid hundiks moondada, kui tahan!

Ingo: Ma löön su mõõgaga läbi, kui sa Doorat nõidusest ei päästa, kelle äsja moondasid mustaks kassiks!

Must-Truude: Sinust ma ei hooli, kas mõistad!

I n g o: (Tõuseb keldris püsti, nii et pää paistab. Äigab Musta-Truudet mõõgaga, kes äkki kõrvale põikab).

M u s t - T r u u d e: Või sina lurjus tahad mind tappa! Kui moondan su hundiks, siis võiksid kuidagi jooksu pista. Ma võlun su päevalilleks, ei sa siis pääse siit kuhugi. — Mul on kiire aeg! (Tõstab käe üle Ingo pää ja loeb manamise):

Vedela aareos vusneg!
Edela areos usneg!
Dela reos sneg!
Ela eos neg!
La os eg!
Asg!
Ingo, ole päevalill!

I n g o: (Kaob manamise aegu keldrisse).

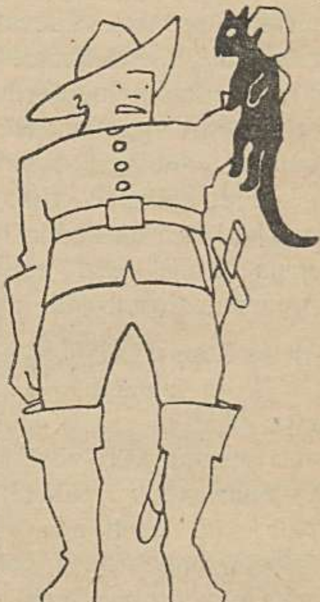
M u s t - T r u u d e: (Lööb luugi kinni). Sääl sa oled ja sääl seisad senni kui mina tahan! Nüüd lähen kuningannale teatama, et Ingo-prints on võlutud. (Võtab ahjuluua ja läheb uksest välja).

D o o r a: (Kassiks nõiutuna näugub haledasti).

S i n i k a s: (Astub ahju päält alla). Taevane Jumal! Mis ma kõik peidust olen saanud näha ja kuulda! See jõle nõiamoor julges nõiduda röövli tütre ja printsi! Taevale tänu, et ta mind siit ei leidnud! Nüüd peaksin ruttu aitama Ingo-printsi ja Friida-printsessi. Aga kuidas? Ehk oskan kuidagi kuninga lossi?! — (Kuuleb kanget kolinat). Hüi! Juba jälle üks tuleb! See on kindlasti röövel Toomas Tasuja ise! Pean ruttu varjule minema. (Ronib jälle ahjule).

T o o m a s T a s u j a: (Tuleb läbimärjalt. Ta on julma näoga, suure habeme ja pikkade sasis juustega. Tal on lai punane vöö vööl ja tutt kübaral. Suur mõõk ripub tal puusas). Huh, küll laseb aga vihma! Üsna värisema paneb! Noh, pole siin tuld koldes ega toitu laual. Kus Doora on? (Hüüab). Doora! Doora! — Pole kuulda kedagi. Kuhu ta nüüd veel südaöösi läks? Lootsin saada hää saagi, kui kuulsin, et kuninga lossi on minemas rikkaid kosilasi. Küll piilusin mitu tundi saju käes,

aga ei näinud neist jälgegi. (Vaatab villakorvi). — Näh, siin suur must kass! Kust see siia on saanud? Ei

see kõlba süüa, muidu tapaksin ta kohe. (Ähvardab kassi mõõgaga). — Aga siin on võõrast lõhna! On siin inimesi vahest? Ehk on ahju pääl!

Või keldris! (Vaatab keldrisse). — Ei siin ole muud midagi, kui suur päevalill. Kust see siia on saanud? (Paneb luugi kinni). Mis see kõik tähendab? — Nüüd pean minema näljase kõhuga magama. Kus see Doora siis on? Ehk tuleb hommikuks tagasi! (Heidab pingile pikali ja norskab pea).

(Kapi uks avaneb ja kapist tuleb punamütsiline Tondivana välja, kel on pikk valge habe).

T o n d i v a n a: Huh! Ka Toomas Tasuja magab? (Vaatab tassi, mis uksesuus pingil). — Tass tühi! Mis see tähendab? Miks Doora pole mulle putru tassi pannud, nagu harilikult. (Vaatab ringi). Aga siin polegi Doorat! Kus ta siis on? Vahest on metsa ära eksinud! Pean minema teda otsima. Ma ei sooviks talle midagi paha. Ta on mind mitu aastat toitnud. (Läheb kurvalt välja).

S i n i k a s: (Astub ettevaatlikult ahju päält alla). Pean ruttama kuninga lossi. (Avab keldriluugi ja toob säält suure päevalille nähtava-

le). Panen selle kotti ja viin printsess Friidale. Ehk võib keegi ta jälle inimeseks tagasi manada! (Paneb lille kotti ja silitab kassi). Doora, vaenekene, ma võtan sinu ka ühes. Ehk pääsed siiski jälle inimeseks tagasi! (Võtab kassi sülle ja vaatab aknast välja). Süda-öö!... Virvatuled vilguvad sool. Aga ma pean minema. (Läheb välja, kass süles).

E e s r i i e.

Teine vaatus.

(Metsane maastik. Siin-sääl mõni kivi. — On varane hommik).

S i n i k a s (Tuleb vasemalt, kass süles ja kott seljas): Oh ma õnnetu! Olen ära eksinud. Kust nüüd leian tee kuninga lossi? Kui ma nüüd kohe sääl ei ole, siis on kõik hilja. Hm! Sääl tuleb pika habemega Tondivana. Mis nüüd teha, kas põgeneda, või siia jääda?

T o n d i v a n a (Tuleb vasemalt): Kes sa oled ja miks sa nutad?

S i n i k a s: Olen karjatüdruk Sinikas ja nutan sellepärast, et ei leia teed kuninga lossi. Ikka, kui minema lähen, jõuan siiasamasse paika tagasi. — Kes sina oled?

T o n d i v a n a: Mina olen vaid

Tondivana. Asun Toomas Tasuja toas suures seinakapis. Otsin Doorat siit metsast. Ta on mu ainus sõber. Oh, peaks ma ta üles leidma, et jälle putru saaksin!

S i n i k a s: Ennäe, Doora on siin mu süles.

T o n d i v a n a: Oi-oi! Mis sa hullu räägid? See on ju must kass!

S i n i k a s: Oh, kulla Tondivana! Sa ei või aimatagi, mis kõik täna öösi on juhtunud! Ma olin Toomas Tasuja toas ahju pääl peidus ja nägin, kuidas Must-Truude moondas Doora mustaks kassiks ja Ingo-printsi päevalilleks. Ma peaksin nüüd õige kähku kuninga lossi jõudma. Viiksin selle päevalille printsess Friidale.

T o n d i v a n a: Mis ma kõik pean kuulma! Kas see kass on Doora? — Kuninga loss on siinsamas lähedal. See on kuninglik mets. Mõnikord käivad kuninganna ja printsessid siin jalutamas. Tule, ma viin su kuninga lossi. Ehk võib sääl keegi päästa Doora ja Ingo nõidusest. (Võtab Sinika käest kinni. Lähevad paremale).

T o o m a s T a s u j a: (Tuleb vasemalt). Doora! Kas oled sääl? Just nagu oleksin siit kõnehäält kuulnud. Aga siin pole kedagi! Ei tea, kas saan kunagi enam näha oma armast

tütart?! Kes mulle nüüd veel voodit kohendab ja toitu teeb? Miks ma jätsin ta kogu õhtuks üksi; küllap vist paha nõid on ta ära moondanud. (Läheb tagasi vasemale).

Friida (Tuleb vasemalt, roosivanik juustel ja lillekorv käes. Laulab):

Ehk on mu printsike kaugel veel ära,
eksind või surnud mu südame sära!
Oh minu printsike,
oh minu Ingoke!
kui ei tule ju,
kui ei tule ju!

Kuningas (Tuleb vasemalt, püss käes): Ei saanud seekord saaki ühtigi. Vist polnud Metshaldjal täna hääd tuju. — Miks oled nii kurb, Friida?

Friida: Kuulge, isa! Miks mu võõrasema kuninganna Kleopatra ja mu pool-õde Saaga nii elavalt Musta-Truudega kõnelesid? — See ei tähenda hääd!

Kuningas: Friida, lapsuke, mis asja sa kardad?

Friida: Kas nad Ingole, Päikesesaare printsile, ei mõtle paha

teha? Ta tuleb täna mind kosima. Oi, tunnen südames, et armastan teda, ehk ma teda küll kunagi pole näinud.

K u n i n g a s: Oh sina väike lollikene! Mis sa tühja kardad! Lähme ruttu lossi. Ingo on varsi päral. — Tule, Friida! (Lähevad paremale).

(Kuusetar, Kasetar, Haavatar, Pihlatar ja Toometar tulevad. Neil on loor-riided seljas ja lillepärjad pääs. Kuusetare ülikond on roheline, Kasetarel sinine, Haavatarel kollane, Pihlatarel punane ja Toometarel valge).

K u u s e t a r: Kuulake, õed, kuidas tuulispääd laulavad! Ühtuge hommikuseks ringtantsuks!

K a s e t a r: Kas nägite, kui kurb oli Friida-printsess! Mis peaks teda küll vaevama?

H a a v a t a r: Kas te ei tea, et Must-Truude on ta peigmehe ära nõidunud?

P i h l a t a r ja T o o m e t a r: Nõidunud! Hüi! Kuidas ta tohtis?

K a s e t a r: Olen oodanud teda

hommiku läbi, et saaksin teda näha, kui ta kuninga lossi läheb.

Haavatar: Oi, ja täna tuleb Võlumäe vana haldjas Friidat kosima!

Pihlatar: See on kõik selle ilge Saaga-printsessi ja kurja kuninganna salakius.

Kuusetar: Tulge, õekesed, kõik ringtantsule! Koiduheli punab parajasti!

(Kõik ühtuvad ringtantsuks. Punane helk langeb puie vahelt näitelavale).

Sinipiigad (Laulavad):

Mets, see on haljas, kaunis ja suur
ja lõkendav koidu valu.
Mets, meie kodumetsake,
me sinendelev salu.

Toometar: Oi, sääl tuleb Saaga-printsess ja kuninganna Kleopatra! Jookseme peitu! (Kõik sinipiigad lähevad puie vahele laiali. Punane helk kustub).

(Kuninganna ja Saaga tulevad. Mõlemal on päevavarjud ja lehvikud käes ja kroonid pääs. Saaga on iseäranis peenesti riides. Ta

ülikond on täis kõiksugu lindikesi ja tutikesi).

Saaga: Oo, armas ema! Aga kui Ingo ei hooligi minust!

Kuninganna: Ole mureta! Ta peab su Friidaks ja kihlab sind kohe!

Saaga: Ema, kas see on tõsi, et Must-Truude on moondanud Võlumäe Herbuse printsiks?

Kuninganna: On, Saaga, see on tõsi küll. Aga kus ta on nii kaua? Kui ta tuleb, siis Friida peab ta Ingoks ja on nõus talle kohe minema.

Saaga: Siis vana Herbus viib Friida Võlumäele. Eks ole nii, ema?

Kuninganna: Nii küll, lapsukene!

Saaga: Vaat', see on talle paras! Ta on ikka niisugune tuikene.

Kuninganna: Siis Must-Truude päästab Ingo nõidusest. Ta tuleb siia, peab su muidugi Friidaks ja kihlab sind.

Saaga: Oh seda ilu! Oh seda rõõmu! Ma saan Päikesesaare kuningannaks. Ema, siis sa tuled ka

sinna, eks? Aga isa jäägu siia või mingu Friida juure Võlumäele! Ha, ha, ha!

K u n i n g a n n a: Kui lossi jõuame ja Herbus juba Friida on kihlanud, siis annan Musta-Truudele märku, et ta printsi võib nõidusest päästa. Küllap Must-Truude on varsi tagasi. Lähme lossi, Saaga!

S a a g a: Lähme päälegi. Oh, peaks Võlumäe Herbus rutem tulema ja Friida ära viima! (Lähevad paremale).

M u s t - T r u u d e (Tuleb vasemalt, ahjuluud käes). Nägin puie vahelt, et kuninganna ja Saaga olid just praegu siin, aga ma ei julenud astuda esile. Oi, oi, oi! Mis must nüüd saab? Kas ma unes ka võisin sihukest asja arvata? Lähen päevalille Toomas Tasuja toast ära tooma, aga ei leia seda kusagilt. Kes õnnetu selle ometi võis ära viia? Ja Doora, kelle moondasin mustaks kassiks, kuhu see on kadunud? Oh ma vaene loom, kuidas nüüd tohin lossi minna? Kui kunin-

ganna käsib mind Ingo nõidusest päästa, mis ma siis teen? Mis ma siis ütlen oma kaitseks? Ma ei oleks mitte pidanud jätma nõiutud Ingo-printsi keldrisse. Kuninganna ootab mind. Peab minema. Ei tea, millega see asi küll lõpeb! (Läheb oma ahjuluuaga paremale).

E e s r i i e.

Kolmas vaatus.

(Saal kuninga lossis. Tagapool suured uksed eesriietega. Vasemas nurgas kahe posti vahel punane eesriie).

S a a g a (kõnnib toredasti riietatult mööda põrandat). Oh, kus see vana mäehaldjas ometi nii kaua viibib? Friida ootab nii pikisilmi oma printsi. Küll ta ka kohkub, kui äkki ta uhke prints muutub julmaks põrguliseks. Vaat' seda on lõbus vaadata! Hi-hi-hi! — Keegi tuleb! Ehk on mäehaldjas?!

S i n i k a s (tuleb, kott seljas ja

kass süles. Teeb kniksu). Tere päevast, armuline printsess!

S a a g a: Hüi, mis loom see on? Kuidas sina, santlaager, julged siia tulla, mis? Kas sa ei tea, et see on kuninga loss? Ja sul pole kingigi jalas!

S i n i k a s: Ma otsin printsess Friidat.

S a a g a: Või Friidat! Kuidas sa, varesepeletis, julged tungida siia? Korista oma kondid siit, jalamaid! Mine oma kassi ja kotiga seda teed tagasi, mida oled tulnud!

S i n i k a s: Oh armuline printsess — —

S a a g a: Suu pea, kas mõistad! Iga santlaagrit see Friida alati söödab; varsi oleme kõik puupaljad. Kutsun ema, kui sa kohe ei lähe! (Läheb ja viskab ukse kõvasti kinni).

S i n i k a s: Oi taevane looja, mis sest viimaks tuleb! (Nutab).

F r i i d a (Tuleb): Mis sa nutad? Kas mind otsid?

S i n i k a s (Silmi pühkides): Kas teie olete printsess Friida?

F r i i d a: Olen, latsekene! Kuidas sinu nimi on?

S i n i k a s: Olen Virvala karjatüdruk Sinikas. Taevale tänu, et

teid viimaks kohtasin! Toon teile Päikesesaare printsi Ingo. Ta on siin kotis.

F r i i d a: Ingo?! Sa vist jampsid! Kuidas sa jaksasid kanda printsi kotis?

S i n i k a s: Vaadake! (Võtab lille kotist).

F r i i d a: Aga see pole ju muud midagi kui päevalill!

K u n i n g a s (Tuleb).

F r i i d a: Pai isa! Siin on tüdruk, kes kinnitab, et see päevalill olevat Päikesesaare prints Ingo.

S i n i k a s: Oh, te ei usu, mis ma kõik läinud ööl näha sain! Olin peidus ja nägin kuidas Must-Truude moondas Ingo-printsi päevalilleks. Kui Must-Truude läks minema, pannin lille kotti ja tõin teile. — Kuninganna ja Saaga-printsess on Musta-Truudega ühes mestis. Olge ettevaatlikud!

K u n i n g a s: Kas sa, laps, tõtt räägid?

S i n i k a s: See on nii tõsi kui Jumal taevas!

K u n i n g a s: Tule, Friida! Lähme Rasmus-nõida otsima; ehk ta võib Ingo nõidusest päästa. — (Sinikale): Sa, lapsukene, oota meid siin! Varsi oleme tagasi!

S i n i k a s: Jah, armuline kuningas!

(Friida ja kuningas lähevad).

S i n i k a s: Oh, kui kõik hästi lõpeks! Mul on juba lootust. — Kuulen sammusid, keegi tuleb. Kui säält jälle tuleb see vastik Saaga-printsess! Kuhu peaksin peitu minema? (Vaatab ümber). Sinna! (Läheb oma koti ja kassiga vasemal oleva eesriide taha).

(Saaga ja kuninganna tulevad).

S a a g a: Seda santlaagrit polegi enam siin. Juba minema läinud!

K u n i n g a n n a (Vaatab aknast): Sääl tuleb Must-Truude! Saame kuulda, mis tal rääkimist on.

M u s t - T r u u d e (Tuleb): Oh, armas kuninganna! Ärge pahandage minu üle! Te ei usu, mis on juhtunud!

K u n i n g a n n a: No lase kuulda! Räägi suu puhtaks!

M u s t - T r u u d e: Päevalilleks moondatud Ingo-prints on kadunud. Oi, mis must nüüd saab?

K u n i n g a n n a: Mis ma kuulen?

Kadunud! Sina õnnetu, miks sa jätsid ta sinna? Mis me nüüd teeme? Meil pole sest nüüd vähematki kasu, kui ka kümme mäehaldjat viiksid Friida; ega Saaga sellegipärast enam saaks Päikesesaare kuningannaks.

Must-Truude: Lähen nõidumisi tegema. Küll ma kusagilt ikka leian Ingo-printsi. Enne kui päike looja läheb, toon ta siia. — Aga kuulge! Mäehaldjas on tulekul. Ta on iga silmapilk siin. Kutsuge Friida siia! (Läheb).

Friida (Tuleb): Hüi! Mis see nõiamoor siit tahab?

Saaga: Ingo on tulemas. Ta võib iga silmapilk sisse astuda. Pea saad Päikesesaare kuningannaks. — Tulge, ema!

Kuninganna: Me tuleme kohe vaatama, millise peigmehe sa omale oled saanud! Ha, ha, ha! (Läheb Saaga seltsis minema).

Friida: Ma ei mõista, mis nad rääkisid! Ingo olevat siia tulemas?!

Kas see tüdruk siiski viimaks ei valetanud? Saan seda kohe näha.

S i n i k a s (Astub esile): Ärge uskuge neid! Ingo-prints on minu kotis. Must-Truude on mäehaldja moondanud printsiks. Teid tahetakse petta.

(Kuningas tuleb Rasmus-nõiaga. Rasmus on pika habemega vanamees).

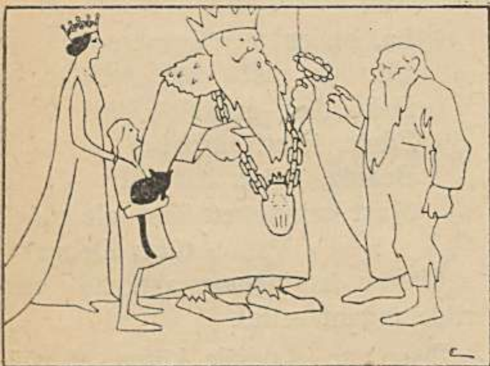
K u n i n g a s (Võtab päevalille Sinikalt): Siin on see lill, mille see tüdruk ütleb Ingo-printsi olevat.

R a s m u s: Kohe saame näha, kas ta jutul on ka tõepõhja all! (Võtab lille ja läheb sellega eesriide taha. Loeb valju häälega nõiasõnad):

Asg!
La, os, eg!
Ela, eos, neg!
Dela, reos, sneg!
Edela, areos, usneg!
Vedela, aareos, vusneg!
Päevalill, päevalill, ole Ingo-
prints!

(Ingo ja Rasmus astuvad eesriide takka esile).

Ingo (Hõõrub silmi): Kus ma olen? Tundub, kui oleksin maganud kaua, kaua! Ah, nüüd tuleb meele! Nõiamoor nõidus mu ära. Aga olen ma siis tõesti kuninga lossis?

Sinikas: Olete küll, armuline prints! Olin Toomas Tasuja toas ahju pääl, kui Must-Truude teid ja Doora ära nõidus.

Ingo: Kus Doora on?

Sinikas: Siin, minu süles. Tõin teid mõlemad Dooraga nõiutult siia!

Ingo: Ma ei või sind küllalt kii-

ta, lapsukene! Aga, hää nõid, päästke Dooragi nõidusest! Ta on minu pärast olnud nõiduse kütkes.

Rasmus: Selle võin kohe teha! (Võtab kassi Sinika sülest ja läheb sellega eesriide taha):

Ats!
La, ot, os!
Ula, iot, ros!
Dula, diot, aros!
Edula, idiot, aaros!
Bedula, iidiot, baaros!
Must kass, must kass, ole röövli
tütar Doora!

(Doora ja Rasmus astuvad eesriide tagant esile).

Doora: Loojale kiitus, et pääsin nõidusest! Mis must küll oleks saanud, kui sina, tütrekene, mind siia poleks toonud?! Kuidas võiksin seda küll tasuda sulle! (Suudleb Sinikat).

(Kuninganna ja Saaga piiluvad ukse vahel ilma kellegi märkamata).

Ingo (Friidale): Kas sina oled Friida-printsess?

Friida: Olen, armuline prints!

I n g o: Kas oleksid nõus tulema minu abikaasaks, Päikesesaare kuningannaks, Friida?

F r i i d a: Ja, minu prints! Olen oodanud sind, kaua, kaua!

I n g o: Mõned salakiusud ja takistused on olnud meie teel, ent

nüüd on kõik hästi. Sina, tütrekene, võid tulla minu ja Friidaga Päikesesaarele. Ei me küll iganes suuda tasuda sulle seda hääd, mis oled meile teinud.

F r i i d a: Kas tuled, pai kulla Sinikakene?

S i n i k a s: Oi, tulen, tulen nii hää meelega.

I n g o: Sina, Doora, said kaua olla kassina minu pärast (Võtab taskust rahakukru ja annab selle Doorale). Siin on sulle 300 kuldraha. Su isal ei tarvitse enam käia röövimas.

D o o r a: Oi, tuhat tänu! Jumal tasugu teile! — Nüüd pean minema kiiresti koju; isa on vist küll väga mind oodanud. Küll nüüd isa saab rõõmsaks, kui koju jõuan! — Aga kuule, Sinikas, kuidas sa oskasid läbi selle suure metsa siia?

S i n i k a s: Tondivana, kes asub teie suures seinakapis, juhatas mu siia.

D o o r a: Vaata seda hääd tondivanakest! Olen talle igal õhtul annud rukkijahu putru, aga nüüd ta hakkab saama tanguputru; annan veel piima ja võidki kõrva! — Jääge terveks!

K õ i k m u u d: Hüvasti, hüvasti!

D o o r a (Läheb).

I n g o (Vaatab aknast välja): Vaadake, säält tuleb uhke prints.

S i n i k a s: See on vaid Võlumäe

igivana haldjas Herbus, kes nüüd printsiks on moondatud. Ta on kosjareisil.

F r i i d a: Lähme peitu! (Kõik lähevad eesriide taha).

(S a a g a ja kuninganna tulevad).

S a a g a: Siin pole enam kedagi. Aga äsja oli siin uhke prints, ja Friida silmad särasid kui päike.

K u n i n g a n n a: See prints oli moondatud mäehaldjas. Küllap ta nüüd Friida juba ära on viinud.

S a a g a: Jah, tingimata! (Vaatab aknast). Ah, sääl tuleb tõeline Päikesesaare Ingo-prints! Must-Truude on ta juba leidnud.

K u n i n g a n n a: Olen lõhkemas rõõmust! Nüüd oleme varsi Päikesesaarel.

H e r b u s: Mina olen Päikesesaare prints Ingo ja olen kosjareisil! (Saagale): Kas sina oled Friida-printsess?

S a a g a: Olen, minu nimi on Friida. Olen oodanud sind juba kaua, Ingo.

H e r b u s: Kas oled nõus tulema

minu naiseks kaunile, kaugele Päikesesaarele?

Saaga (Heitub Herbuse kaela): Oi, nii väga, mu prints!

(Samas muutub Herbus vanaks inetumaks haldjaks. Mask langeb ta näolt ja mantel õlult).

Saaga (Taganeb): Hüi, tuhat korda hüi! Mis see on?

Kuninganna: Kole! Meid on petetud.

Saaga (Herbusele): Ma ei ole Friida, ega ole iialgi nõus sulle naiseks tulema!

Herbus: Aa, või nüüd on tükis teine laul lahti! Ei nüüd aita palved ega midagi. Kumma valid: kas surma või Herbuse?

Saaga (Purskab nutma): Oh ma õnnetu! Aidake! Halastage!

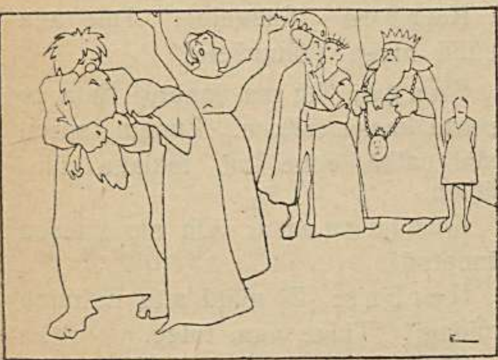
Must-Truude (Tuleb): Oh, armas Saaga-printsess ja armuline kuninganna, ärge pahandage mu üle! Ma ei leidnud Ingot. (Märkab Herbust). Mis see on? Võlumäe Herbus siin! Kus Friida on?

(Kõik astuvad eesriide takka esile).

F r i i d a: Siin ma olen ja siin on mu peigmees Päikesesaare prints Ingo. Meid ei lahuta enam miski teineteisest.

I n g o: Ei miski!

K u n i n g a n n a: Sina Must-

Truude, võllaroog! Nüüd oled teinud minu ja tütre igavesti õnnetumaks.

M u s t - T r u u d e (Kogeldes): Kas ma siis enam ei olegi vägev Must-Truude? Kes on julenud mind ähvardada? (Märkab Rasmus-nõida. Kiljatab, varjab kätega näo).

R a s m u s: Põgene, õnnetu nõid. Sest ajast pead sa hulkuma hundina mööda metsi ja värisema metsastaja püssi ees.

M u s t - T r u u d e (Kuningannale). Miks sa ajasid mind Ingo-printsi nõiduma. Selle sain nüüd omale palgaks! (Jookseb välja).

H e r b u s (Saagale): Tule aga nüüd muga Võlumäele!

S a a g a: Oh ma õnnetu! Ema, te peate kaasa tulema. Ennem suren siia paika, enne kui temaga üksi lähen.

K u n i n g a n n a: Oh me vaesed õnnetud!

H e r b u s: Ei nüüd aita nutmine midagi! Tulge aga, tulge.

(Herbus, kuninganna ja Saaga lähevad).

K u n i n g a s: Minge, minu kuningriigi pahad haldjad. Nüüd peame lõbusad pulmad! Lähen rahvale kuulutama, et kõik võivad pulma tulla. Sada parimat kokka hakaku pea pulmarooga valmistama! (Lähevad).

F r i i d a ja I n g o (Näituvad rahvale aknast ja lehvitavad ninarätikuid).

R a h v a s (Hüüab õues vägevasti): Kaua, kaua elagu prints Ingo ja printsess Friida! Elagu, elagu, elaguuuuu!

„Pääskynen“.

Uuemad

laste näitemängud

Aasta ja tema lapsed — näidend 1 vaatuses proloogiga. T. Kuusik.

Ja kuhugi ei lähe sa minult — A. Herman. Uni 10 pildikeses.

Kavala Antsu vigurid — H. Vaks. Muistnejutt 4 vaatuses.

Lillede seas — Ainetel Hermann Jänes. Luuleline näidend 2 jaos.

Nõia Kadri — Jüri Vaht. Pilt talurahva elust 1 vaat.

Nukitsamees — Oskar Luts. Muinasjutt 4 pildis.

Õnneliku särk — J. Heimberg-Kõrreveski. Laste näidend 2 vaatuses.

Rinaldo-Rinaldini ehk **röövliliit** — Topeliuse järele Maisteri — 3 vaat. 4 pildis.

Tuutulinna moosekandid — H. Vaks. Muinasjutuline näidend 3 vaatuses.